

Pratarmė

Perfrazuojant Aristotelį, žmogus yra *zoon logon*, t. y. kalbinė būtybė. Tai suponuoja jo sambūvį, buvimą kartu su kitais visuomenėje, susaistytą bendrais siekais ir bendra praeitimi. Savo tapatumą formuojame, patirtus įvykius interpretuodami kaip dalį mūsų kalbinės egzistencijos. Egzistencinė kūryba neatsiejama nuo kalbinio supratimo, kitaip tariant, nuo hermeneutinės visumos ir dalies įtampos, kurioje gimsta tiek bendrija, tiek individas, tiek gyvenamasis pasaulis, tiek jo dalyvis. Kalba yra ir mūsų egzistencijos aplinka, ir jos kūrimo veiksnys.

Šis *Santalkos* numeris, skirtas kalbai apmąstyti, sudarytas pagal VGTU konferencijos *Kalba ir filosofija socialinių pokyčių sąlygomis* (2006 03 24–25) medžiagą. Kaip ir kitur (*Santalka*, t. 14, Nr. 1, 3), čia siekiama sutelkti skirtingus vienos temos filosofinius tyrimus. Kadangi visuomenė ir individas formuoja vienas kitą, o egzistencinis supratimas veikia socialinius pokyčius, numeryje atsirado dvi viena kitą papildančios dalys: *Kalbos semantika ir hermeneutika bei Kalba ir visuomenė*.

Viena, autoriai, plėtodami hermeneutinę fenomenologiją (L. Sysojeva, M. Briedis), negali apeiti būties socialinių aspektų, kurie apibrėžia kalbos struktūrų semantiką (J. Dębowski), gyvenamojo pasaulio prasminius horizontaliuosius (L. Sysojeva) ir vertikaliuosius (M. Briedis) ryšius. Kita, kalbos socialinių aspektų nagrinėjimas (V. Pruskus, B. Nikiforova, G. Gribov ir O. Popko) reikalauja tam tikrų hermeneutinių-fenomenologinių prieigų (M. Biaspamiatnykh).

Preface

According to Aristotle, a human being is *zoon logon*, i.e. a linguistic being. That implies his coexistence and being together with others in society which has common goals and a common past. We form our identity, when interpreting experienced events as a part of our linguistic existence formed together with other linguistic beings. Existential creation is inseparable from linguistic understanding, in other words, from the hermeneutical whole and a part of tension where a community and an individual as well as the living world and its participant come from. Language is both the environment of our existence and the factor of its creation.

This issue of *Santalka* (*Coactivity*), which is devoted to the contemplation of language, is composed of the material from the conference *Language and Philosophy in the Conditions of Social Change* organized by VGTU on 24–25 Mar 2006. Here just like traditionally (*Santalka* (*Coactivity*), Vol 14, No 1, 3) different philosophical investigations are linked up under one theme. As society and an individual form each other, and existential understanding affects social changes, this issue consists of two parts supplementing each other: 1. *semantics of language and hermeneutics*; 2. *language and society*.

Firstly, when evolving hermeneutical phenomenology, the authors (L. Sysojeva, M. Briedis) cannot ignore the social aspects of subsistence which in turn determine the semantics of language structures (J. Dębowski), the notional horizontal (L. Sysojeva) and vertical (M. Briedis) relations of the living world. Secondly, analysis of the social aspects of language (V. Pruskus, B. Nikiforova, G. Gribov and O. Popko) requires particular hermeneutical-phenomenological approaches (M. Biaspamiatnykh).

Tomas Kačerauskas